

Dansk Portrætreportage til den 26-03-12

Maria Justesen 9.b

Portrætreportage af Boy Lauritsen

Forord:

Boy Lauritsen er min ridelærer, hvilket han har været igennem de sidste 13 år. Jeg har brugt megen tid sammen med Boy fra jeg var lille, og derfor fandt jeg det naturligt, at jeg ville lave en portrætreportage af ham.

Når din hobby bli'r dit liv !

Den friske jyske luft, er helt sikkert ikke noget der fryder alle, men for andre er det blevet til en del af hverdagen, at skulle gå rundt og dufte til de mange store dyr, og hvad der følger med. Boy Lauritsen er en af de sidste! Han har siden 1972 drevet Lem Rideskole på Sønder Lem vej i Spøttrup. Boy er en af de få, der har formået at holde en rideskole og salgsstald vedlige på egen hånd gennem 40 år. Det har, til tider, været en hård kamp, der skulle kæmpes, da det bestemt ikke altid har været en dans på roser, økonomisk set. Men kærligheden til hestene har gjort, at han alligevel har formået at trampe igennem, de til tider, svære og hårde ud-,fordringer der har været på vejen.

Mens vi står i det dejlige forårsvejr, og kan dufte landet, mærke den dejlige lune brise i nakken, og lytte til hestens vrinsken bag os, forklarer Boy mig, om alle de mange ting, der har gjort, at han

er blevet ved, trods en del modgang i hans lange ridekarriere.

At vokse op i en hestefamilie, som Boy gjorde, er måske ikke altid så let. Med en far, som var indbegrebet af den lokale rideskole, var der nok en forventning om, at børnene også skulle bruge deres tid på hestene. Men kun de rigtige hesteelskere holder ved gennem teenage-årene, hvor det kan være en stor udfordring, både at skulle have tid til venner, veninder og hestene. Boy indrømmer dog også, at han for en kort periode, omkring 16-17 års alderen, holdte en kort pause, med en forventning om at han sagtens kunne klare det uden hestene. Men det blev sværere end forventet. Jeg mærker en lille våd mule, der kilder mig i nakken, som Boy står der og forklarer. Vi vender os rundt og griner lidt, da vi opdager et af de små følg, med mælk hele vejen rundt om munden, som står ivrigt og følger med. Det er jo lige præcis sådan noget man elsker ved de fantastiske dyr. Hver hest har sin egen personlighed og måde at udtrykke sig på.

Boy forklare mig, at kærligheden til alle dyrene, har holdt hans humør og gejst oppe. Det har selvfølgelig også betydet, at man har skullet vælge noget fra undervejs - for det meste tiden sammen med vennerne.

Ikke nok med, at Boy har en kæmpe viden omkring hestene, men han er faktisk en kanon rytter, som jeg synes burde have været en af dem som red for Danmark. Men som Boy selv siger: "Det kan godt være jeg ikke er med konkurrencemæssigt på topplan, men jeg tænker mig selv, som en der er med i ridningens top, idet jeg utrætteligt har holdt mig på den rene vej inden for ridekunsten, og ikke er gået på kompromis med min ridning, for at prøve at vinde ved stævner." Boys store interesse for den klassiske dressur, har ført ham ud til mange kurser, ved de ryttere han fandt mest reelle og dygtige, blandt andet Migeul Barrienuedo fra Spanien. Al den viden, Boy har samlet op på sin vej, er det jo oplagt at bringe videre, og det har han bestemt også formået at gøre på bedste vis.

Han har som sagt i 40 år drevet rideskolen, selvom det i starten ikke var meningen, at det skulle have været en rideskole, men en salgs og uddannelsesstald. Men med hans store lyst til at lære fra sig, blev det hurtigt lavet om til, at unge kunne komme, for at lære at ride. I gennem de sidste mange år, er folk i alle aldre kommet for at lære at ride ved Boy. Jeg har endnu ikke oplevet nogen utilfredse ryttere, tværtimod har Boy altid været en anderkendt ridelærer i hele Danmark.

Som vi går igennem stalden, og interviewet er kommet til en ende, har jeg lige ét spørgsmål mere til Boy. "Hvad er det egentlig ved hestene, der gør dem så specielle?". Boy stopper op og smiler, "Man skal elske dem for at vide det, og det gør kun rigtige hestefolk."